

[Ib Christensen]

relse ved deres hidtidige erhverv; det skulle man også gøre inden for tekstilindustrien.

Hvis landbrugssystemet var så enormt fremragende, som nogle siger det er, hvorfor skulle man så ikke følge disse røster og udvide landbrugssystemets principper til andre erhverv? Man gør det allerede nu inden for fiskeriet; hvorfor skulle man så ikke gøre det inden for håndværk, industri osv.? Nej, det gør man ikke, og EF-kommissær Davignon imødegik disse røster overordentlig kraftigt og berettiget og gav i og for sig derved et belæg for, at det heller ikke efter hans inderste mening er særlig genialt at have et sådant system.

Vi mener altså ikke, der er noget særlig epokegørende ved det forlig, der er indgået. Jeg bestrider ikke, at kommissær Gundelach har gjort sig anstrengelser for at nærme sig noget, der lidt mere ligner markedsøkonomiske tilstande med hensyn til at begrænse overproduktion og holde prisforhøjelserne noget i tømme, men jeg betvivler overordentlig stærkt, at der kommer noget, der ligner den slags intentioner, ud af det; og den forholdsvist hurtige og rolige accept, der har været af de begrænsede prisforhøjelser fra landbrugsorganisationernes side, kunne også antyde, at man ikke mener, der sker de store ændringer, og ud fra den betragtning er resultatet utilfredsstillende for de synspunkter, jeg her har gjort gældende.

Retsforbundet er naturligvis meget positivt indstillet over for det dagsordensforslag, som er fremsat af SF.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg finder denne forespørgselsdebat inderligt overflødig på nuværende tidspunkt. Hvad er det i grunden, man ønsker besvaret af ministeren? Er det ting, som man mener ikke er tilflydt offentligheden? Jeg tror ikke, der kan være meget at tilføje, og ministerens erfaringer vil vel være farvede af ministerens opfattelse og vil være uden større interesse for denne forsamling.

Dog skal jeg sige, at jeg finder, forhandlingsresultatet må være til at leve med for dansk landbrug, og man har jo da heller ikke hørt andet fra dansk landbrug. Derfor kan der vel ikke i forespørgslen ligge en kritik af ministeren, for det er der åbenbart ikke grund til, og vi ønsker i alt fald ikke at være

med til en kritik af ministerens forhandlingsduelighed.

Spørgsmålet er selvfølgelig så, om vi vil være med til nationalt at fremme dansk landbrugs muligheder for at udnytte de givne fordele, vi nu har af at være i fællesmarkedet, men jeg mener, at de nationale initiativer, som skal tages, hvis man bl. a. ønsker at fremme den animalske produktion hertilands, kommer overhovedet ikke denne forespørgselsdebat ved, i hvert fald som forespørgslen er formuleret, det er en helt anden side af sagen. Men det er selvfølgelig altid betydningsfuldt at få opklaret, om der er politisk vilje til at fremme mulighederne for en forøget landbrugsproduktion i dette land, og det må man selvfølgelig håbe der vil være, eftersom vi ad den vej har rige muligheder for at rette op på vores handelsbalance.

Lad mig blot slutte med at sige, at kristeligt folkeparti har noteret sig, at ministeren er blevet visse erfaringer rigere – det havde vi også håbet, forinden han tog ned til disse forhandlinger – og at alene dette lå i forespørgslen indhold. Hvad kan vi så andet end notere os, at ministeren virkelig har fået visse erfaringer med derfra? Med dette må vi så lade os nøje. En generel landbrugsdebat håber jeg vi får siden; vi får i alt fald en landbrugslovgivning til debat her i tinget, om ikke i denne samling så i den næste, og dér mener jeg der er større muligheder for at komme nærmere ind på væsentligere detaljer end dem, som ligger i denne forespørgselsdebat.

Steen Folke (VS):

EFs landbrugspolitik skulle sikre fælles vilkår for landbruget i alle ni medlemslande; det er i hvert fald målet. At man er uendelig langt fra dette mål, må være den altoverskygende erfaring fra de nylig overståede skænderier om priser for det kommende produktionsår. Ikke nok så mange forhandlinger kan ændre den fundamentale skævhed: EF kan nok udøve en vis indflydelse på producenternes indtægter, men ikke på udgifterne, og forhøjelsen i producentpriser viser sig ofte som en dobbelt så stor forhøjelse i forbrugerpriserne.

De principielle vanskeligheder og modsætninger består uændret. Den generelle prisforhøjelse på 2 pct. skjuler de uforenelige modsætninger mellem producenterne i Nord- og